

[Tove Lindbo Larsen]

terne, som vores ordfører også var inde på det.

Vi ser gerne, at der bliver et bedre samarbejde imellem samfundsrepræsentanterne og ministeren, som jo udpeger de pågældende. Vi ser også gerne, at man giver dem bedre arbejdsvilkår. Det gælder i øvrigt alle bestyrelsesmedlemmerne, men selvfølgelig har vi et specielt ansvar for, at samfundsrepræsentanterne får bedre vilkår at arbejde under.

Jeg er ked af, at ministeren ikke vil lave et fælles møde. Det måtte da være meget nyttigt, hvis f.eks. nationalbankdirektøren kommer med nogle oplysninger, som er meget samfundsrelevante, at ministeren videregiver dem til samfundsrepræsentanterne i bestyrelserne. Der kunne også være andre ting, det ville være gavnligt at ministeren orienterede samfundsrepræsentanterne om.

Vi synes bestemt ikke, der er tale om at forflygtige noget ansvar. Vi synes tværtimod, at der er tale om, at man giver folk nogle vilkår at arbejde under, sådan at de kan leve op til de mål, samfundet har med at sætte repræsentanter ind i bestyrelserne. Jeg mener ikke, at det kan gøres med de vejledninger, som udsendes i dag. Vi er i udvalget blevet bekendt med, hvilke papirer der sendes ud, og jeg synes nok, at der kunne gøres meget mere på dette område.

En ting, vi også har peget på i vore bemærkninger, er, at det er vigtigt for brugerne, at man overholder god forretningsskik. Vi kunne pege på nogle af de eksempler, vi har oplevet i den seneste tid, hvor man ikke har overholdt god forretningsskik, hvad man bør gøre af hensyn til bank- og sparekasseloven og selvfølgelig af hensyn til brugerne.

Hr. Flemming Hansen sagde meget kort, at det var en unødigt sammenblanding af lovgivningen. Det tror jeg jeg har svaret på, ligesom jeg er kommet med kommentarer vedrørende tilsynet og bestyrelsessammensætningen.

Hr. Rahbæk Møller spurgte, hvordan vi opfatter balancen. Det har jeg også givet udtryk for.

Jeg håber, at vi kan få et positivt samarbejde i udvalget om punkterne i vores beslutningsforslag. Ja, jeg har desværre ikke mere taletid.

Fru Tove Lindbo Larsen og fru Anne Grete Holmsgård hæftede sig ved mine bemærkninger om et fælles ankesystem. Lad mig nævne et eksempel.

Tilsynet med banker og sparekasser modtager og behandler i dag klager fra pengeinstitutternes kunder, og tilsynet optræder derfor som ankeinstans eller klagenævn. I 1984 har bank- og sparekassettilsynet modtaget små 300 klager, og det er selvsagt en belastning at skulle behandle alle disse klager. Det er på denne baggrund, jeg overvejer at etablere et fælles ankesystem.

Regeringen ønsker som bekendt regelfor- enklign og modernisering, og mine overvejelser skal også ses i lyset af denne politik. Foranstaltningerne vil lette tilsynets opgave, som jo er at følge og kontrollere banker og sparekasser, ikke at behandle klager fra publikum. Overvejelserne skal med andre ord sigte på en ressourcebesparelse.

Tove Lindbo Larsen (S):

Ministerens svar var jo ikke så omfattende, men vi kan da også gå videre med det under udvalgsarbejdet. Jeg vil godt allerede nu sige, at vi er meget interesseret i at høre, hvordan ministeren reelt forestiller sig at dette klagenævn skal fungere.

Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at det ikke er nødvendigt at reagere, lige så snart der sker noget. Man kan godt besinde sig lidt og nærmest sige: én gang er ingen gang. Jeg mener, at det, vi arbejder med her, er så omfattende og så alvorligt, at man ikke kan lade nogen hændelser bare passere, uden at man undersøger, om vi har et tilstrækkeligt lovgrundlag for den virksomhed, der foregår.

Til fru Anne Grete Holmsgård skal jeg sige, at det er et beslutningsforslag, og derfor har vi ikke kunnet formulere alt præcist. Jeg tror, at VS har forståelse for, at man ikke kan lave lovforslag om alt. VS sidder selv somme tider med arbejde til op over begge ører.

Jeg ser hen til udvalgsarbejdet, hvor vi kan få klaret nogle af de ting af, vi ikke har kunnet få klaret af ved behandlingen her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Industriministeren (Stetter):

Afstemning